

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

Maa- ja metsätalousvaliokunta

MmV@eduskunta.fi

Maa- ja metsätalousvaliokunnan lausuntopyyntö 16.3.2021, HE 30/2021 vp.

MAANMITTAUSLAITOKSEN LAUSUNTO HALLITUKSEN ESITYKSESTÄ HALLITUKSEN ESITYS EDUSKUNNALLE LAIKSI KALASTUKSESTA TENO JOEN VESISTÖSSÄ NORJAN KANSSA TEHDYN SOPIMUKSEN LAINSÄÄDÄNNÖN ALAAN KUULUVIEN MÄÄRÄYSTEN VOIMAANSAATTAMISESTA JA SOVELTAMISESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA

Maanmittauslaitos kiittää mahdollisuudesta lausua maa- ja metsätalousvaliokunnassa hallituksen esityksestä valtiopäiville laiksi kalastuksesta Tenon vesistössä Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja soveltamisesta annetun lain 176/2017 muuttamisesta. Lausunto on pyydetty toimittamaan maa- ja metsätalousvaliokuntaan viimeistään 23.3.2021. Maanmittauslaitos esittää asiassa seuraavaa.

Esityksen tarkoituksena on selventää ja täydentää erityistä kalastuslupakiintiötä koskevaa sääntelyä. Hallitus esittää, että laissa säädettäisiin nykyistä selkeämmin erityiskiintiölupien käytöstä ja lupien myöntämisen perusteina käytettävistä tiedoista. Kalatalousaluetta koskevaa sääntelyä täydennettäisiin eräin sääntelyin julkista hallintotehtävää hoitavan vastuista ja suorittamasta valvonnasta. Lisäksi osasta luvanmyyjälle määrätyistä tehtävistä säänneltäisiin tarkemmin laissa ja sen nojalla annettavassa asetuksessa.

Voimaansaattamislain 10 §:ssä säädetään kalastuslupien hinnoittelusta. Sääntely ei tällä hetkellä mahdollista vakinaisesti Tenon laaksossa asuvan (jäljempänä paikkakuntalaisen) alle 18-vuotiaan maksutonta kalastusta. Taavoitteena on edistää paikkakuntalaisten lasten ja nuorten kalastusharrastusta maksuttoman kalastusluvan avulla.

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

Voimaansaattamislakia muutettaisiin niin, että erityiseen kalastuslupakiintiöön kuuluvien lupien kiintiön käyttöön oikeuttavan kalastusoikeuden määräästä säädettäisiin lakitasolla luvanmyyjälle säädetyn päätösvallan sijaan. Muutoksella lisättäisiin kiintiön käytön ennustettavuutta ja vähennettäisiin tarvetta hakea muutosta luvanmyyntiä koskeviin hallintopäätöksiin. Maanmittauslaitos katsoo, että esityksen tavoitteet tältä osin ovat asianmukaisia.

Voimaansaattamislain 12 §:ssä säädetään erityiseen kalastuslupakiintiöön kuuluvien lupien käytöstä ja sisällöstä. Sääntely on osoittautunut haasteelliseksi toimeenpanossa esimerkiksi lupien määrää, lupien jakautumista ja lupien käyttöön oikeutetun kalastusoikeuden määrän asettamista koskien. Lisäksi lupakiintiön käyttöön oikeutettujen kalastusoikeuden haltijoiden ryhmää täsmennettäisiin niin, että lupakiintiötä voitaisiin käyttää vain ulkopaikkakuntalaisten kalastusoikeuteen perustuen.

Voimassa olevan lain toimeenpanossa sääntelyä on sovellettu sen tarkoituksen vastaisesti, kun ulkopaikkakuntalaisille kiinteistönomistajille säädetyn kiintiön lupia on voinut ostaa myös paikkakuntalaisten vuokralle antamien kalastusoikeuksien perusteella. Paikkakuntalaisten alle 18-vuotiaiden luvat muutettaisiin maksuttomiksi lasten kalastusharrastuksen ja Tenon laakson saamelaisen kalastuskulttuurin edistämiseksi. Maanmittauslaitos kannattaa lakiesitystä tältä osin.

Lisäksi Maanmittauslaitos lausuu lainvalmistelun yhteydessä jo lausuttua vastaavasti seuraavan.

Lohkokuntien kiinteistöjen yhteiset vesialueet

Teno joella on neljä lohkokuntaa eli 1900-luvulla isojaossa ollutta vesioikeudellista kylää Utsjoen kunnan alueella. Nämä ovat Idästä länteen Nuorgam, Vetsikko, Utsjoen kirkonkylä ja Outakoski. Sanotuissa lohkokunnissa vesialueet Tenolla ovat pääsääntöisesti kiinteistöjen yhteisiä vesialueita, joissa kalastusoikeus perustuu lohkokunnittaiseen kiinteistöjen yhteisomistusoikeuteen. Kiinteistöjen välisinä murto-osan omistusta osoittavina verolukuina ovat lohkokunnissa 1900-luvun alkupuolella alkaneita isojakoja varten verolepanoissa kuvernöörin tai maaherran vahvistamat manttaalit. Lisäksi kunkin lohkokunnan omaan kiinteistöjen yhteiseen vesialueeseen kohdistuu lohkokunnan ulkopuolisten kiinteistöjen yhteisiä ja yksityisiä sekä pistemäisiä että alueellisia erityisperusteisia kalastusetuuksia. Lohkokunnan yhteiseen vesialueeseen saattaa myös kohdistua lohkokuntaan kuuluvien osakaskiinteistöjen erityisperusteisia yksityisiä tai yhteisiä kalastusetuuksia muun muassa lohipatoihin, kulkutukseen eli ajoverkkokalastukseen (*kolkning*), verkkokalastukseen sekä nuottakalastukseen.

Maanmittauslaitoksen erityisten kalastusoikeuksien selvittelyä koskeva kiinteistönmäärittäystoimitus Tenolla on ollut vuonna 2020 vireillä kuulemisineen sekä Outakosken että Utsjoen kirkonkylän lohkokunnissa, jotka molemmat

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

ovat edellä tarkoitettuja isoja lohkokuntia. Vasta kun sanotut erityiset kalastusetuudet ovat oikeudellisesti lainvoimaiset, Teno jokeen kohdistuvien kiinteistön omistukseen liittyvien kaikkien kalastusoikeuksien haltijat on merkitty julkisesti luotettavaan kiinteistörekisteriin. Nuorgamin ja Vetsikon vesioikeudellisten kylien (eli lohkokuntien taikka osakaskuntien) Tenon erityisten kalastusetuuksien selvittelyä koskevat toimitukset ovat prosessuaalisesti edenneet hiukan pidemmälle kuin sekä Outakosken lohkokunnassa että Utsjoen kirkonkylän lohkokunnassa vireillä olevat erityisten kalastusetuuksien selvittelyä koskevat toimitukset. Valitusten käsittely muutoksenhaku-tuomioistuimessa vie aikaa, joten kuluu arviolta vielä useampia vuosia ennen kuin Nuorgamin lohkokunnan ja Vetsikon lohkokunnan erityisten kalastusoikeuksien selvittelyä koskevat kiinteistön määritystoimitukset ovat lainvoimaisia ja kiinteistön omistukseen liittyvien kalastusetuuksien haltijat on kattavasti merkitty julkisesti luotettavaan kiinteistörekisteriin.

Maanmittauslaitoksessa Tenon kiinteistön määritystoimituksia on suoritettu sitä mukaa kuin se on ollut prosessuaalisesti mahdollista. Erityisiä kalastusetuuksia on jo tehtyjen vaatimusten perusteella huomattava määrä. Vasta kun näistä on neljän lohkokunnan alueella saatu lainvoimaisesti oikeudelliset ratkaisut, lohkokunnittain voidaan esimerkiksi aloittaa sittemmin jo kumottuun vuoden 1991 lakiin (501/1991) perustuvat kalakorvausten määräämiset lunastustoimituksissa.

Valtion metsänomistukseen liittyvät vesialueomistukset Tenon vesistössä

Suomen valtio on kalastusoikeuden alkuperäinen haltija niillä Suomen ja Norjan rajavyöhykkeen vesialueilla, joilla valtion metsämaa, joka on ollut Utsjoen isojaon ulkopuolella, rajoittuu Teno jokeen ynnä muihin Norjan kuningaskunnan vastaisiin vesialueisiin, kuten Inari jokeen. Myös näihin vesialueisiin voi kohdistua kiinteistökohtaisia erityisperusteisia kalastusetuuksia, joita tarkoitetaan kalastuslain 4 §:n 1 momentin kohdassa 21. Isojaon ulkopuoliseksi jääneellä laajoilla, asuttamattomilla valtion metsämaalla ei ole koskaan ollut oikeudellista tai verotuksellista syytä tehdä verollepanoja, jolloin sanotut alueet ovat ilman manttaalia. Kalastusta valtion vesialueella säännellään vuoden 2016 kalastuslain 43 §:n 2 momentissa siinä tilanteessa, että valtion veteen kohdistuu erityisperusteinen kalastusetuus.

Tältä osin Maanmittauslaitos lausuu, että kalastuslupien luovutus ulkopuolisille on valtion eikä yksityisten maanomistajien asiana. Usein ns. perinteisiin saamelaisten kalastusmenetelmien hyödyntämiseen liittyvät erityisperusteiset kalastusetuudet Tenolla eivät liioin eksplisiittisesti ole nyt kysymyksessä olevan lakimuutoksen kohteena.

Valtion omistamilla kruununluontoisilla taloilla ei ole kaikissa tapauksissa manttaalia, koska maaverotus ei näitä koskenut. Tältä osin järjestelmässä saattaa olla aukkoja, jolloin vertailuperuste kunnan muihin kiinteistöihin on

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

tarvittaessa määritettävä laskennallisesti, esim. 0,031 manttaalina 100 hehtaaria metsämaata kohden.

Porotilat ja yksityiset vesialueet

Alkuperäisten isojaon lohkokuntien osakaskiinteistöjen ohella Tenossa on lisäksi yksittäisiin kiinteistöihin erotettuja yksityisiä vesialueita. Esimerkiksi valtion metsämaasta Utsjoen isojaon jälkeen erotetuilla porotiloilla voi olla yksityisiä vesialueita, jotka eivät ole osa lohkokuntien tai valtion edellä tarkoitettuja vesialueita. On lisäksi mahdollista, että yksityisen tahon omistamaan kiinteistöön ainesosana kuuluvaan yksityiseen vesialueeseen kohdistuu kokonaan toiseen kiinteistöön kohdentuva kalastuslain 4 §:n 1 momentin 21 kohdassa tarkoitettu erityisperusteinen kalastusetus. Maanmittauslaitos lausuu erityisesti isojaon jälkeen muodostetuista porotiloista, että näiden manttaalit eli veroluvut on määrätty jakolain (604/1951) nojalla annetun erillissääntelyn aikana, eivätkä näin määrätty manttaalit välttämättä ole sellaisenaan vertailukelpoiset Utsjoen verollepanojen yhteydessä isoajakoa varten 1930-luvulla määrättyjen manttaalien kanssa.

Manttaalilukujen arvioiminen

Yleisesti talot, joilla on esim. Tenolla yksityinen, oma vesialue, on aikoinaan pantu verolle. Verollepanossa oli oma lakisääteinen menettelynsä. Talot on alun perin perustettu maaherran tai Venäjän vallan aikana kuvernöörin perustamiskirjoilla, joissa on lisäksi lueteltu taloon kuuluvia erityisiä etuuksia, kuten kalastusetuudet lohipato-, kulkutus-, verkko- tai nuottakalastukseen. Nämä erityiset kalastusetuudet saattavat siten yleisesti kohdentua lohkokuntien yhteisiin vesialueisiin tai naapurilohkokunnan vesialueeseen taikka myös valtion metsän (joskus puuttoman, esim. vaivaiskoivua kasvavan maan) kohdalla olevaan Tenon tai muun vesistön vesialueeseen. Tilan tai talon yksityiseenkin vesialueeseen voi periaatteessa kohdistua rasittavana toisen talon erityinen kalastusetus.

Lisäksi talo on sittemmin voinut saada Tenolla yksityisen vesialueen, näitä on "siellä täällä" mm. Karigasniemellä, mutta muuallakin siirryttäessä Tenolla jokea "alaspäin" virtaussuunnassa kohti pohjoista, Norjaa ja Pohjoista Jäämerta.

Maanmittauslaitoksen pääjohtajanakin toiminut ylijohtaja, DI, VT Pauli Karvinen hyvin kiinteistönmuodostamislainsäädännön taustoja tuntevana on todennut, että ainoa oikeudenmukainen keino verrata eri aikoina esim. Utsjoelle perustettuja perintötaloja keskenään (pääosin 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa perustettuja taloja) on tarkastella talojen verolukuja eli mieslukuja eli *manttaaleja*. Perusteena veroluvun määräämisessä maanmittausinsinöörillä oli aikoinaan tuotetun heinän määrän ohella myös suolakalan määrä. Jotta isojako oli mahdollista tehdä talojen välillä, talot oli ensiksi

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

pantava verolle asianmukaisen jakoperusteen saamiseksi. Isojaossa määrättiin toisaalta raja kylän ja talon "yksityisen" metsämaan sekä toisaalta "omistajattoman" eli valtion metsämaan välillä, jossa veroluvulla eli manttaaliluvulla, siinäkin oli relevanssia. Isojaossa metsät annettiin taloille Utsjoella yhteismetsäosuuksina (siellä missä talousmetsä ylipäänsä kasvoi eli osittain myös Inarin kunnan puolelta) ja talojen osuudet yhteismetsään määräytyivät verollepanon perusteella eli ns. vanhoina manttaaleina. Yksityisten laajojen, paljolti puuttomien metsäalueiden jakamista isojaossa lohkokunnan taloille ei vuoden 1924 erityisessä isojakolainsäädännössä ollut säädetty tarkoituksenmukaiseksi, vaan ratkaisuna metsien isojaon toteuttamisessa olivat talokohtaiset yhteismetsäosuudet.

Vesipiirirajat lohkokuntien ja valtion maan välillä Utsjoella sekä koskien yksityisiäkin vesialueita määrättiin isojakojen lainvoiman jälkeen 1960-luvun alusta vuoteen 1997 mennessä. Isojakoa varten talot siten saivat ensiksi manttaalin tietyn arviointitavan eli verollepanotavan perusteella. Maaherra tai sitä ennen kuvernööri vahvisti manttaalit ennen kuin varsinainen isojako (maaverosysteemin aikaan) saattoi alkaa. Isojakoa varten manttaaleja määrättiin vielä esim. 1930-luvulla Utsjoella, vaikka vanha maaverotusjärjestelmä palstatiloineen ym. lakkasi Suomessa viimeistään vuoden 1926 vaiheilla. Yhteisomistus talojen välillä purettiin isojaossa pääsääntöisesti manttaalien suhteessa. Myös nautinta on joskus voinut olla isojaon jakoperusteena, etenkin viljelyksillä, mutta Lapissa pääsäännön perusteella manttaaliluku eli veroluku on ollut isojaon jakoperusteena.

Lisäksi erillisillä yksinäistaloilla ja myöhemmin, isojaon jälkeen erotetuilla porotiloilla oli manttaalit, joiden määräämisperusteet Utsjoella olivat alueellisesti yhtäläiset. Manttaaliluvut siten ovat ainoa keino vertailla eri isojakotaloja toisiinsa. Saman lohkokunnan talot omistavat yhteistä vesialuetta osakaskunnassa isojakoa varten määrättyjen vahvistettujen manttaalien suhteessa. Erikseen perustetut yksinäistalot, joita on ainakin Outakosken maa-rekisterikylässä, joilla taloilla on omat, yksityiset vesialueet omistusoikeuksin, ovat vertailtavissa Utsjoen muihin alkuperäisiin "isojakotaloihin" viranomaisen, maaherran vahvistamien manttaalien kautta. Porotiloja myös voidaan vertailla taloihin veroluvun eli manttaalin perusteella, joskin tältä osin jakolain (604/1951) sekä sen nojalla annettujen säädösten perusteella myöhemmin määrätty manttaalit eivät olleet isojakojen verollepanojen manttaalien kanssa täysin vertailukelpoisia. Maanmittarikunta Ylä-Lapissa ja ohjeistukset olivat sitten isojakojen verollepanojen jälkeen 1920-1930 -luvuilla muuttuneet tultaessa 1960- ja 1970 -luville.

Tila- tai talokohtainen *osaluku* tai osuusluku osoittaa vain osuuksien jakautumisen yhden yksittäisen talonumeron sisällä lohkokuntien ja halottujen tilojen välillä. Talon sisällä osalukujen summa on 1. *Manttaalit* tiloittain puolestaan osoittavat yhteisalueiden ja etuuksien jakautumisen, paitsi saman talonumeron "sisällä", myös verrattuna saman lohkokunnan muihin talonumeroihin sekä laajemminkin. Lisäksi kun verollepanot Utsjoella ovat tehneet

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

tietyt ja samat maanmittausinsinöörit 1900-luvun alkupuolen aikana ja yhte-näisten käytänteiden perusteella (esim. tuotettuihin heinäkuormiin sekä kul-kuttamalla tai lohijadoista taikka muuten verkolla tai nuotalla saatujen suo-lakalamäärien perusteella), on olettamana, että yksittäiset talot Utsjoen eri lohkokunnissa ja myös yksinäistalot yksityisine vesineen ovat vertailtavissa toisiinsa alkuperäisten manttaalien kautta.

Toimitusasiakirjojen terminologia voi joskus olla harhaanjohtavaa, koska manttaaleihin perustuvassa osakasluettelossa saatetaan otsikoida eri tilojen osuusluvuista esim. kiinteistörekisterioteella. Kun kuitenkin lohkokunnan taloilla on eri suuruiset manttaalit, niin talon sisäinen osaluku ("osuusluku") ei osoita talojen keskinäisiä suhteita, vaan vain yhden yksinäistalon tai ky-lään sisältyvän ns. isojakotalon sisäisen tilanteen ja suuruuden isojakota-losta ositettujen tilojen välillä. Talon sisällä osalukujen summa on yksi (= 1,0000). Koko lohkokunnan osuuksien oikean suhteen osoittavat manttaali-luvut taloittain. Ajatuksena on lisäksi ollut, että samassa kunnassa, kuten Utsjoella, talojen manttaaliluvut verolukuina myös osoittavat eri puolilla kun-taa, esim. Tenon varrella, olevien yksittäisten talojen veronmaksukyvyyn suhteessa kunnan muihin taloihin. Valtionmaasta 1900-luvulla erityislain-säädännön nojalla lohkokuntien porotilojen lohkomisessa määrätty manttaali-luvut ovat lisäksi ainoa peruste verrata lohkokuntia porotiloja kunnassa oleviin isojakotaloihin tai yksinäistaloihin. Valtionmaasta erityislainsäädännön no-jalla lohkokuntien tiloilla, erityisesti porotiloilla, on kuitenkin aihetta suorittaa verolukuihin tiettyjä tarkistus- ja korjauslaskelmia.

Siitä, että kiinteistörekisteristä tai sen pohjana olevasta maarekisteristä *de facto* käyvät suoraan ilmi yksittäisten Utsjoen talojen ja tilojen manttaalit, ovat poikkeuksina vuoden 1997 alun jälkeen kiinteistönmuodostamislain (KML) aikana muodostetut kiinteistöt. Osalukuja ja manttaaleja ei enää kiin-teistönmuodostamislain voimaantulosta 1.1.1997 lukien ole määrätty tiloille lohkomisissa ja halkomisissa eikä siten merkitty kiinteistörekisteriin.

Kun kiinteistönmuodostamislaki tuli voimaan, yleisesti luovuttiin osittamistoi-mituksissa, kuten halkomisissa ja lohkomisissa osalukujen ja manttaalien laskemisesta uusille muodostetuille tiloille. Vastaavasti valtion maasta ero-tetuille porotiloja vastaaville yksiköille, sikäli kuin niitä enää erotetaan, ei enää määrätä osalukua tai manttaalia 1.1.1997 lukien. Yksittäisen tilan tai talon manttaali ja tähän perustuva yhteisomistusosuus esimerkiksi yhtei-seen vesialueeseen taikka yhteiseen erityisperusteiseen kalastusetuuteen jakautuu emäkiinteistön ja lohkokiinteistön maapinta-alojen suhteessa. (ks. lähemmin nykyinen KML 150 §)

Pykäläkohtaisia huomioita

Maanmittauslaitos lausuu vielä erikseen ehdotetusta lain 12 §:n muutok-sesta seuraavaa.

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

Uusi 3 momentti

Momentista on keskeistä käydä ilmi, että Suomen–Norjan rajajokialueella sijaitsevalla *yhteisellä vesialueella* tarkoitetaan *yksinomaan* Utsjoen kunnan neljään isojaon lohkokuntaan kuuluvia yhteisiä vesialueita. Näitä ovat Outakosken, Kirkonkylän, Vetsikon (Veahčaknjárgan) ja Nuorgamin lohkokuntien vesialueet. Utsjoella voi siten lisäksi olla sellaisia yhteisiä vesialueita, joihin manttaaliperuste ei sellaisenaan sovellu. Viimeksi mainittuja käsitellään jäljempänä 5 momentin kommentin yhteydessä.

Uusi 4 momentti

Maanmittauslaitokselta edellytettävä vuosittainen päivitys saattaa olla paljon työresursseja vaativa ja siten voi edellyttää uuden IT-sovelluksen tekemistä. Henkilöiden osoitetietoja joudutaan hakemaan teknisen rajapinnan kautta Digi- ja väestötietovirastosta. Kiinteistön omistajan ”ulkopaikkakuntalaisuus” voi muuttua, kun henkilö esimerkiksi muuttaa pysyvästi Tenon laaksoon. Siltä osin kuin kiinteistön omistajat ovat hakeneet omistusoikeutensa kirjaamista lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin, omistusoikeutta koskeva tieto on saatavilla julkisesta lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä. Mikäli kiinteistön omistaja ei ole hakenut lainhuutoa, Maanmittauslaitoksella ei ole tietoa kiinteistön oikeasta omistajasta eikä sitä tule lainsäädännöllä liioin viran puolesta velvoittaa sitä selvittämään.

Siltä osin kuin talon tai tilan manttaali on merkittynä maarekisteriin tai rajoitetusti julkisesti luotettavaan kiinteistörekisteriin, tiedon toimittaminen on mahdollista. Mikäli tietoa talon manttaalista tai tilan osaluvusta tai manttaalista ei ole määrätty toimituksessa kuten ei kiinteistönmuodostamislain voimaan tulon 1.1.1997 jälkeen suoritetuissa uusissa toimituksissa, tieto voidaan toimittaa Maanmittauslaitoksesta laskennallisena KML 150 §:ää soveltaen.

Maanmittauslaitoksen päivityksellä voidaan lisäksi puuttua haasteisiin, jotka liittyvät porotilojen ja muiden ”myöhäsyntyisten” isojaon jälkeen syntyneiden asutus-, luontaiselinkeino- tai muiden vastaavien talojen ja tilojen saamien manttaalien potentiaaliseen ”eriskaalaisuuteen” verrattuna isojaossa olleiden talojen manttaaleihin. Keskimäärin 100 hehtaaria talon maata vastaa 0,031 manttaalia muuntolaskelmassa.

Uusi 5 momentti

Yksityisiin vesialueisiin rinnastettavia, siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan lakiluonnoksen 12 §:n 5 momentissa, ovat neljän ison Utsjoen lohkokunnan yhteisten vesialueiden ulkopuolisten, valtion metsämaasta erotettujen yksi-

18.3.2021

MML 18506/00 08/2021

tyisten vesien alueet, jotka sittemmin on lohkomisissa tai halkomisissa muodostuneet isojakoon nähden "jälkisyntyisesti" kiinteistöjen yhteisiksi vesialueiksi.

Esimerkiksi Inarin kunnan Paadarin kylässä ja muiden yhteisten vesialueiden (tietävästi noin 10 yksikköä tällä hetkellä) kuin edellä tarkoitettujen neljän ison lohkokunnan yhteisten vesialueiden yhteydessä Utsjoella osuusluvut ovat suhteutettavissa isojaon aikaisiin verolukuihin eli manttaaleihin vastaten 0,031 manttaalia 100 hehtaaria maata kohden.

Muuta

Hallituksen esitysluonnoksen sivulla 7 §:n 12 muutosehdotuksen perusteissa lausutaan muun ohella, että "maa- ja vesialueiden arvon määrittämisessä pohjana on kaikkien kiinteistöjen kohdalla ollut isojaon yhteydessä manttaalin perustella määritetty kiinteistön verotusarvo".

Tältä osin Maanmittauslaitos lausuu, että talojen, tilojen ja kiinteistöjen verolukujen eli manttaalien määrittämisessä isoajakoa edeltäneessä verollepanossa on ollut kysymys maa- ja vesialueiden arvon määrittämisestä. Silloinen verollepano on Utsjoen eri isojakoja varten tehty yhtenäisen skaalan perusteella, mikä mahdollistaa myös jälkeen päin isojaossa olleiden talojen keskinäisen vertailun.

Kuten edellä on tuotu esiin, niin isojaon ulkopuolisten talojen ja tilojen, kuten valtion maasta erotettujen porotilojen verotusarvot on laskennallisesti suhteutettu isojaon aikaisiin verolukuihin eli manttaaleihin, jolloin edellä sanotusti 0,031 manttaalia on laskelmissa vastannut 100 hehtaaria metsämaata.

Nykyistä kiinteistöverotusta varten määrättävä kiinteistön verotusarvo ei lakiluonnoksen 12 §:n kannalta ole tällöin kysymyksessä, vaan sanotussa 12 §:ssä tarkoitetaan aikoinaan verollepanossa tehtyä arviointia manttaalin määrittämisestä varten. Manttaali oli isojaon jakoperusteena.

Pääjohtaja

Allekirjoitettu sähköisesti
Arvo Kokkonen

Maanmittausneuvos

Allekirjoitettu sähköisesti
Markku Markkula

Tiedoksi

Maa- ja metsätalousministeriö